

ПАРАЗИТНИ РАСТЕНИЯ И РАСТЕНИЯ ХИЩНИЦИ

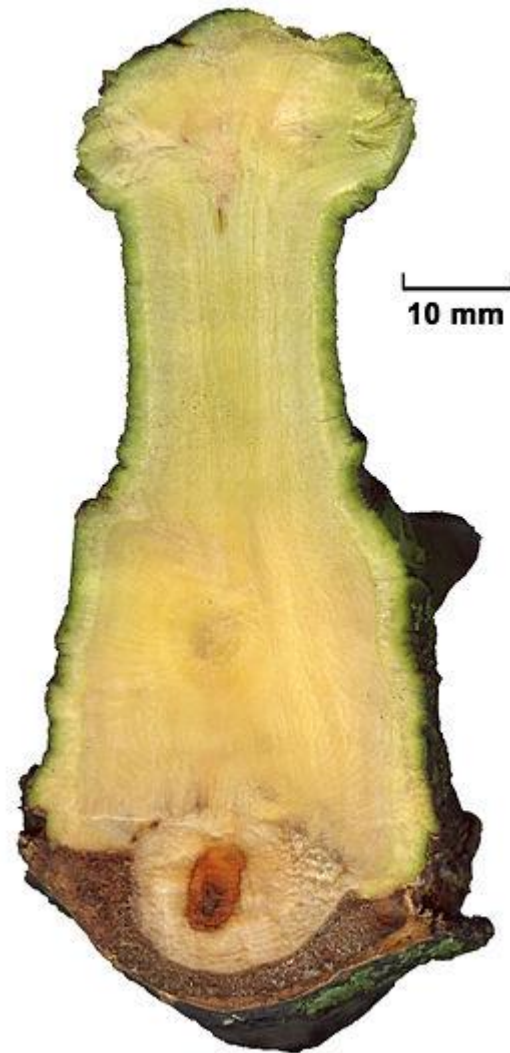

Паразитни
растения са тези,
които получават
хранителни
вещества от други
живи растения.
Паразитните
растения не
фотосинтезират.

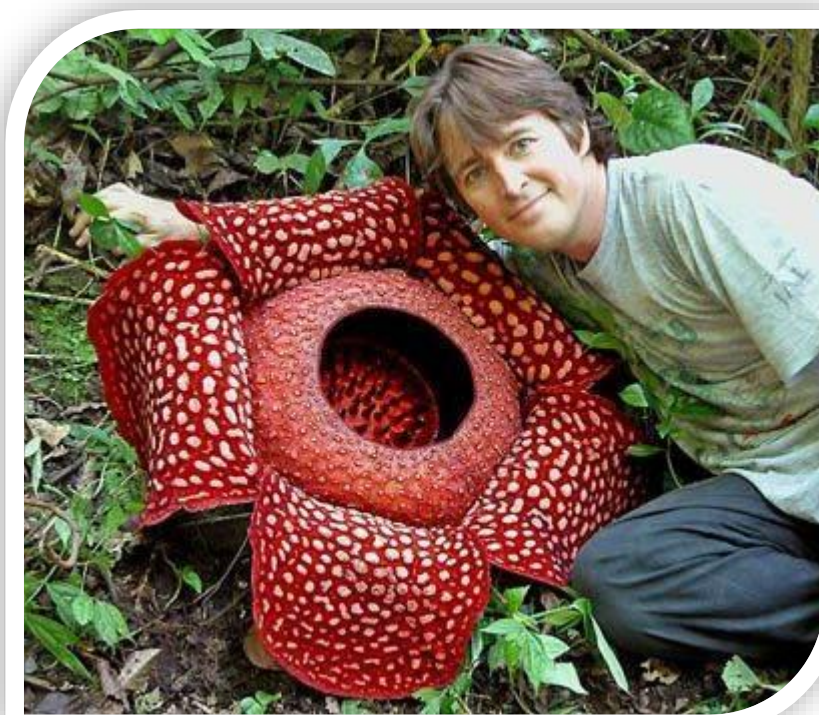
1. ОСОБЕНОСТИ В УСТРОЙСТВОТО НА ПАРАЗИТНИТЕ РАСТЕНИЯ

Те нямат нормално развити корени и листа, тъй като не са им необходими. Обаче имат специални органи, наречени хаустории. С тези органи паразитът навлиза в тъканите на гостоприемника и всмуква от него органични вещества.

ЛИСТАТА НА ПАРАЗИТНИТЕ РАСТЕНИЯ

Обикновено листата на паразитните растения са видоизменени в безцвети, несъдържащи хлорофил, обикновено месести люспи или не се развиват изобщо. Стъблото също е слабо развито. Цветовете им обаче се развиват нормално.

2. ИЗВЕСТНИ ПАРАЗИТНИ РАСТЕНИЯ В НАШАТА СТРАНА

Кукувича прежда

*Изсмуква необходимите
й вещества от стъблата
на нападнатите растения.
По време на еволюцията
листата са изчезнали и е
останало само стъблото, с което
кукувичата прежда се увива
около тревисти растения.*

СИНЯ КИТКА

*Стъблото е високо 3-80 см,
с люсповидни листа без
видим хлорофил, често с
луковица в основата.*

*Съцветието е класовидно,
понякога разклонено.*

*Цветовете са зигоморфни,
приседнали или с къси
дръжки. Чашката е
звънчевидна (с 4-5 зъбчета)
или разсечена на два дяла.*

ГОРСКА МАЙКА

Горска майка е род многогодишни тревисти растения, паразитиращи по корените на различни видове дървета. Единствените надземни части, които се развиват, са цветоносни стъбла - покрити в основната си част с безцветни люспи, като в горната част на стъблото са разположени множество цветове. Чашката е с четири-пет зъбеца.

РАФЛЕЗИЯ

Рафлезия са род растения, спадащи към групата на паразитните цветни растения. Носи името на английския изследовател сър Томас Рафълс, който пръв класифицира този род растения през 1818 г. Рафлезията се среща в екваториалните гори на Югоизточна Азия. Познати са 22 вида рафлезии, по-голямата част от които се срещат на островите Суматра и Борнео в Индонезия. Само 3 вида се срещат извън тези 2 острова и те се срещат основно на п-в Малака и Филипините.

ЦИТИНУС

Многогодишно тревисто растение без хлорофил. Стъблото просто, високо до 12 cm, с червени, люсповидни листа. Прицветниците яркочервени. Съцветието гъсто, класовидно. Цветовете еднополови; долните женски, горните мъжки. Периантът бял или бледорозов, венчевиден, тръбестокамбанковиден, 4-делен, дълъг 12–15 mm, надвишаващ прицветниците. Тичинките 8, сраснали в колонка. Яйчникът долен, стълбчето едно. Плодът бял, ягода, с много семена. Цв. V, пл. VI. Размножава се със семена, разпространявани от мравки.

Паразитните растения нанасят големи загуби на селското стопанство, особено когато нападат масово културните растения. Добивите намаляват, а много растения загиват.

3. РАСТЕНИЯТА ХИЩНИЦИ

Те са самостоятелно хранещи се обитатели на почви, бедни на азот (торфища, блатисти места, пясъци). Те допълват този недостиг, като си набавят азотни вещества от дребни безгръбначни животни. Това най-често са насекоми, затова такива растения се наричат още насекомоядни или месоядни.

НЕПЕНТЕС

*Непентес са род
насекомоядни растения, към
които принадлежат над 70
вида лиани и храсти от
семејство Непентови.
Разпространени са в
Тропическа Азия и Океания, в
тропическите части на Азия
(около 20 вида),
Калимантанските острови,
Индокитайския полуостров,
Филипините, Нова Гвинея и
тропиците на Австралия.*

РОСЯНКА

Срещат се в блатата и планини на всички континенти, с изключение на арктическите области.

Известно е, че повечето растения получават необходимите хранителни вещества от почвата. Някой от тях обаче са избрали друг път в хода на своята еволюция и са развили удивителни приспособления за ловене и последващо храносмилане на насекоми.

Блатата, обитавани от повечето растителни „хищници“ са много бедни на хранителни вещества и минерали и не могат да осигурят необходимия минимум за живот.

ПЕТЛЮГА

Балканската петлюга е дребно, многогодишно, насекомоядно тревисто растение. Корените тънки, белезникави, неразклонени накрая. Листата целокрайни, тъпи, месести, жълтеникави, с извит нагоре ръб, жлезисто лепкави, събрани в приосновна розетка. Пролетните листа 20-30 см дълги и 15-20 см широки, широко яйцевидни; летните 20-50 см дълги и 10-20 см широки, елиптичнопродълговати

